

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 18.01.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 18.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **8866** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/. Делото е образувано по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и седалище С., против Ревизионен акт № Р-22221016000025-091-001/18.05.2020г., издаден от Ф. С. Й., орган, възложил ревизията и Т. Н. В. ръководител на ревизията, и двете органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1185/31.07.2020г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място].

С жалбата се иска от съда да постанови отмяната на РА, с който се установяват задължения като отговорност за данък добавена стойност в общ размер на 240 168, 61 лв., установени за периодите м.07.2015г. ДДС в размер на 3 911, 66 лв. , за м. 08.2015г. ДДС в размер на 158 936, 79 лв. и лихва в размер на 77 320, 16 лв. Конкретно се касае за дължим и невнесен от доставчика на дружеството ДДС по доставките, свързани с придобиването от Дружеството на недвижим имот- УПИ № XI с предназначение „За стопанска дейност“ по фактури № [ЕГН]/01.07.2015г. и № [ЕГН]/19.08.2015г. Прието е, че от събраните доказателства не се установяват основанията по чл. 177 от ЗДДС.

Към жалбата е приложен документ за държавна такса, а жалбата формално отговаря на всички изисквания по чл.149, ал.1 вр. чл.145 ДОПК, в това число в жалбата са посочени фактически и правни основания и доказателствата, на които се основават възраженията.

По спазването на изискванията на чл.156, ал.1 и ал.2 ДОПК съдът констатира следното:

Решението на директора е връчено на 04.08.2020г., а жалбата до съда е от дата 14.08.2020г., като срокът по чл.156, ал.1 ДОПК за оспорването на РА пред съда е спазен. Същата е и процесуално допустима по чл.156, ал.2 ДОПК, доколкото с решението на директора е потвърден РА, както и, че решението е издадено в срока по чл.155, ал.1 ДОПК и от връчването му започва да тече срокът по чл.156, ал.1 ДОПК за оспорването на РА пред съда.

Предвид изложеното, то жалбата е формално редовна и допустима. Ето защо, на основание чл. 157, ал. 1 от АПК вр. с пар. 2 от ДР на ДОПК следва да насрочи делото за разглеждане в открито съдебно заседание, а на основание чл. 159, ал. 2 от ДОПК и чл. 154, ал. 1 от АПК вр. с пар. 2 от ДР на ДОПК следва служебно да конституира страните по делото. На основание чл. 163, ал. 1 и 2 от АПК във вр. с пар. 2 от ДР на ДОПК.

На основание чл. 154, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) и чл. 170, ал. 1 от АПК във вр. с пар. 2 от ДР на ДОПК съдът следва да даде указания на страните за разпределението на доказателствената тежест между тях във връзка с изясняване на обстоятелствата от значение за делото. На основание чл. 154, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) и чл. 170, ал. 1 от АПК във вр. с пар. 2 от ДР на ДОПК съдът следва да даде указания на страните за разпределението на доказателствената тежест между тях във връзка с изясняване на обстоятелствата от значение за делото. Съдът следва да насрочи делото за разглеждане в открито съдебно заседание ,като конституира и призове страните, укаже тежестта на доказване. По доказателствата съдът намира, че следва да се произнесе след становище на другата страна.

СЪДЪТ на основание изложеното,

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 01.03.2020г. от 10:30ч., за която дата и час да се призоват страните.

КОНСТИТУИРА като страни по делото, както следва:

1.ЖАЛБОПОДАТЕЛ – [фирма] с ЕИК[ЕИК] и седалище [населено място] чрез адв. А. М. – К..

2.ОТВЕТНИК – директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място].

УКАЗВА на ответника, че в 14-дневен срок от получаване на настоящото, може да представи писмен отговор на жалбата, да сочи доказателства и да представи писмените такива.

УКАЗВА разпределението на доказателствената тежест на страните, съгласно чл. 154 от ГПК и чл. 170, ал. 1 от АПК, във вр. с § 2 от ДР на ДОПК: съответно, че

жалбоподателят носи доказателствената тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, като може да ангажира всички допустими доказателства, а ответникът следва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения административен акт.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО НЕ ПОДЛЕЖИ на обжалване.

Съдия: